



**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KATOWICACH**

Katowice, dnia 24.06.2013r.

RKT-411-04/12/MK

Decyzja nr RKT-13/2013

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zmian. Dz.U. Nr 99, poz. 660, Dz.U. Nr 171, poz. 1206, Dz.U. z 2008r. Nr 157, poz. 976, Dz.U. Nr 223, poz. 1458, Dz.U. Nr 227, poz. 1505, Dz.U. z 2009r. Nr 18, poz. 97, Nr 157, poz. 1241, Dz.U. z 2011r. Nr 34, poz. 173) i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134, poz. 939), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania przeciwko Parafii Rzymsko-Katolickiej pod wezwaniem Św. Tomasza Apostoła w Kietrzu,
– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. Na podstawie art. 11 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, **uznaje się** za praktykę ograniczającą konkurencję nadużywanie przez Parafię Rzymsko-Katolicką pod wezwaniem Św. Tomasza Apostoła w Kietrzu pozycji dominującej na rynku świadczenia usług cmentarnych na cmentarzu do niej należącym, poprzez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania i rozwoju konkurencji na rynku usług pogrzebowych, w drodze uniemożliwiania przedsiębiorcom świadczącym usługi pogrzebowe wykonywania na tym cmentarzu, usług kopania grobów, co stanowi praktykę ograniczającą konkurencję, o jakiej mowa w art. 9 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i **stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 01.05.2012r.**

II. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 106 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, **nakłada się** na Parafię Rzymsko-Katolicką pod wezwaniem Św. Tomasza Apostoła w Kietrzu, **karę pieniężną** w wysokości 3.833 PLN (słownie: trzech tysięcy ośmiuset trzydziestu trzech złotych) płatną do budżetu państwa, z tytułu naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 9 ust. 2 pkt 5 ww. ustawy, w zakresie opisanym w punkcie I sentencji niniejszej decyzji.

III. Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz na podstawie art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz.U. z 2013r. poz. 267), w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **postanawia się obciążyć** Parafię Rzymsko-Katolicką pod wezwaniem Św. Tomasza Apostoła w Kietrzu, kosztami opisanego w punkcie I sentencji postępowania w sprawie nadużywania pozycji dominującej na rynku oraz **zobowiązuje się** tego przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w kwocie

25 PLN (słownie: dwudziestu pięciu złotych) oraz **zobowiązuje się** Parafię do ich zwrotu na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się decyzji.

Uzasadnienie

W związku z otrzymanym przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zawiadomieniem jednego z przedsiębiorców świadczących usługi pogrzebowe na terenie Gminy Kietrz, w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej: Prezesem Urzędu) zostało przeprowadzone postępowanie wyjaśniające w sprawie podejrzenia stosowania przez Parafię Rzymsko-Katolicką pod wezwaniem Św. Tomasza Apostoła w Kietrze (zwana dalej Parafią) praktyk ograniczających konkurencję.

Ponieważ przeprowadzone postępowanie wyjaśniające dało podstawy do przypuszczenia, iż Parafia może stosować praktyki ograniczające konkurencję, postanowieniem nr 1 z dnia 16.11.2012r. zostało wszczęte z urzędu w imieniu Prezesa Urzędu postępowanie antymonopolowe w sprawie nadużywania przez Parafię pozycji dominującej na rynku świadczenia usług cmentarnych na cmentarzu do niej należącym, poprzez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania i rozwoju konkurencji na rynku usług pogrzebowych, w drodze uniemożliwiania przedsiębiorcom świadczącym usługi pogrzebowe wykonywania na tym cmentarzu, usług kopania grobów, co może stanowić praktykę ograniczającą konkurencję, o jakiej mowa w art. 9 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Postanowieniem nr 2 z tego samego dnia w imieniu Prezesa Urzędu zaliczono w poczet materiału dowodowego niniejszego postępowania informacje i dokumenty zebrane w toku postępowania wyjaśniającego poprzedzającego wszczęcie tego postępowania.

Pismem z dnia 14.03.2013r. zawiadomiono Parafię o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym zebrany w toku niniejszego postępowania.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje.

Parafia w Kietrze jest właścicielem cmentarza parafialnego, którego administrację powierzyła po przeprowadzeniu konkursu, na mocy umowy z 29 listopada 2010r. p. Barbarze Podleśny ze Świerklan (dowód: karty od nr 32 do nr 36), będącej przedsiębiorcą (dowód: karta nr 70) oraz świadcząca m.in. usługi pogrzebowe. Zgodnie z ww. umową Proboszcz Parafii oraz Rada Parafialna kontrolują oraz nadzorują wykonywanie obowiązków przez p. B. Podleśny (zwaną dalej również administratorem). Zgodnie z § 3 ww. umowy do obowiązków administratora należy m.in. dbanie o ład, porządek i czystość na cmentarzu, prowadzenie ksiąg cmentarnych, pobieranie opłat za prace i czynności wykonywane na cmentarzu, ubezpieczenie, egzekwowanie od usługodawców uprawnień z tytułu gwarancji i rękojmi z wykluczeniem postępowania sądowego, usuwanie awarii urządzeń znajdujących się na cmentarzu itd. Ponadto do obowiązków administratora należy kopanie grobów zwykłych i głębinowych, budowa studzienek grobowych oraz na urny, wykonywanie wszystkich czynności dodatkowych związanych z prawidłowym funkcjonowaniem pochówków na cmentarzu. Umowa przewiduje również wysokość opłat za poszczególne czynności wykonywane przez p. B. Podleśny na cmentarzu. Zgodnie z tą umową Parafia upoważniła p. B. Podleśny do pobierania niektórych opłat jej należnych.

W treści umowy nie znajduje się zapis mówiący o tym, iż Parafia przyznała p. B. Podleśny wyłączne prawo do wykonywania na cmentarzu do niej należącym usług kopania grobów. Jednakże Parafia w piśmie z 06.06.2012r. (dowód: karta nr 27) stwierdziła, iż przyznała wyłączne prawo do kopania grobów na cmentarzu do niej należącym p. B. Podleśny. Zdaniem Parafii do dnia 30.04.2012r. p. B. Podleśny wykonywała na zasadach wyłączności tylko jedną usługę na cmentarzu tj. kopanie grobów. Równocześnie Parafia poinformowała, iż inni przedsiębiorcy mogli w tym

czasie na cmentarzu parafialnym wykonywać pozostałe usługi pogrzebowe, w tym również stawianie skrzynek drewnianych oraz pomników.

W piśmie z dnia 06.06.2012r. Parafia oświadczyła (dowód: karta nr 30), iż w latach 2000-2012 żaden przedsiębiorca nie zwrócił się do niej pisemnie o umożliwienie świadczenia usług cmentarnych, kamieniarskich, czy też pogrzebowych na terenie cmentarza. Z dalszej treści oświadczenia Parafii wynika, iż jedynie jeden raz tj. w 2012r., nie wyraziła ona ustnie zgody na wykonanie usługi kopania grobu p. Cz. Marcinkowowi, gdyż spowodowane to było wcześniejszą umową z administratorem i przyznaniem mu wyłączności na kopanie grobów.

Z kolei z informacji udzielonych przez p. Cz. Marcinkowa wynika (dowód: karty nr 8 i nr 9), iż przedsiębiorca ten pismem z dnia 15.03.2012r. skierowanym do Parafii wyraził wątpliwość co do zgodności z prawem nie wyrażania mu zgody przez administratora cmentarza na wykonywanie od listopada 2010r. usługi kopania grobu oraz przygotowania grobowca. Zdaniem przedsiębiorcy, decyzja ta została podtrzymana przez Proboszcza Parafii. Dalej w piśmie tym skierowanym do Parafii p. Cz. Marcinków wyraził pogląd, iż działanie takie stanowi rażąco przykładowe utrudnianie dostępu do świadczenia przedmiotowych usług. Powołał się przy tym na wielokrotne działania Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w tym zakresie. W dalszej treści tego pisma przedsiębiorca zwrócił się do Parafii o wskazanie na jakich zasadach może świadczyć usługi i jakie działania zostaną podjęte w celu wyeliminowania powyższych nagannych praktyk. Jak wynika z informacji przekazanych przez p. Cz. Marcinkowa (dowód: karta nr 9) powyższe pismo pozostało bez odpowiedzi ze strony Parafii.

Z wyjaśnień Parafii wynika (dowód: karta nr 27), iż po wszczęciu przez Urząd postępowania wyjaśniającego w tej sprawie, od 01.05.2012r. umożliwia ona wykonywanie usługi kopania grobów także innym niż administrator cmentarza przedsiębiorcom. Obecnie wszyscy przedsiębiorcy, jeśli wyrażą taką wolę, mogą wykonywać na terenie cmentarza następujące usługi: przeprowadzać usługę pogrzebową, kopać groby, stawiać pomniki na cmentarzu, stawiać skrzyńki drewniane, budować piwniczki betonowe, otaczać groby kostką brukową oraz wykonywać inne czynności. Potwierdzeniem powyższego jest ilość wykonanych usług kopania grobów przez p. B. Podleśny oraz przez innych przedsiębiorców, w tym p. Cz. Marcinkowa (dowód: karta nr 59 oraz nr 73). Z informacji tych wynika, iż od 01.05.2012r. usługi kopania grobów na cmentarzu należącym do Parafii wykonują także inni przedsiębiorcy.

Ponadto jak oświadczyła Parafia (dowód: karta nr 28) od 01.05.2012r. przedsiębiorcy chcący wykonywać czynności na cmentarzu parafialnym zobowiązani są do uiszczania oprócz opłaty za wjazd na cmentarz w wysokości 50 PLN, do wnoszenia na rzecz Parafii opłaty za utrzymanie czystości na cmentarzu w wysokości: 400 PLN – w przypadku kopania grobu zwykłego, 500 PLN w przypadku wykopania grobu głębinowego oraz 350 PLN za wykopanie grobu pod urnę.

Jak ustalił Prezes Urzędu na podstawie przesłanych przez p. B. Podleśny informacji i dokumentów, obecnie wszyscy przedsiębiorcy wykonujący usługi na cmentarzu parafialnym uiszczają opłaty za utrzymanie czystości na cmentarzu w ww. wysokości, w tym również ten przedsiębiorca (dowód: karty od nr 74 do nr 82). Również Parafia stwierdziła, iż otrzymała wpłaty z tytułu utrzymania cmentarza od wszystkich zakładów pogrzebowych świadczących usługi na tym cmentarzu (dowód: karta nr 60).

Pismem z dnia 14.03.2013r. (dowód: karty od nr 89 do nr 91) Parafia wyjaśniła, iż nie prowadzi żadnych zestawień dotyczących przychodów i rozchodów Parafii, gdyż nie musi tego robić. Dlatego też nie jest w stanie podać wysokości przychodów ogółem w 2012r. Ponadto w ww. piśmie Parafia stwierdziła, iż nie uzyskuje żadnego zysku z tytułu posiadania cmentarza i chowania na nim zmarłych, gdyż jego prowadzenie co roku generuje większe koszty niż przychody osiągnięte z tego tytułu. Wszystkie przychody uzyskiwane z tytułu posiadania cmentarza są przeznaczane na jego bezpośrednie utrzymanie.

Prezes Urzędu zważył, co następuje.

Warunkiem koniecznym do zastosowania do oceny działań Parafii przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest zgodnie z art. 1 ust. 1 tej ustawy wykazanie, iż działania Parafii mogły naruszyć interes publicznoprawny konkurentów i (lub) konsumentów, czyli nieograniczonej liczby uczestników rynku. Oznacza to, iż w niniejszej sprawie konieczne jest ustalenie, czy działanie Parafii polegające na przyznaniu wyłączności na kopanie grobów tylko jednemu przedsiębiorcy tj. p. B. Podlesny mogło naruszyć interes publicznoprawny konkurentów i konsumentów.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu podejmuje działania w przypadku podejrzenia naruszenia przez przedsiębiorców interesu publicznego konkurentów i (lub) konsumentów. Wobec powyższego warunkiem niezbędnym do oceny działania danego przedsiębiorcy w świetle ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest wykazanie, iż jego działania naruszyły interes publicznoprawny konkurentów i (lub) konsumentów. W ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów brak jest definicji ustawowej co należy rozumieć poprzez interes publicznoprawny. Dlatego też kryterium dokonywania oceny, czy w danej sprawie został naruszony interes publicznoprawny jest nieostre. Jednakże na tle dotychczasowego orzecznictwa antymonopolowego, wykształconego co prawda w czasie obowiązywania poprzedniej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ale zachowującego swoją aktualność również obecnie, utrwalił się pogląd, iż naruszenie interesu publicznego ma miejsce wówczas, gdy działaniami będącymi przedmiotem postępowania, zagrożony jest interes ogólnospołeczny, co może mieć miejsce m.in. wówczas, gdy skutkiem określonych sprzecznych z przepisami ustawy działań, dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku (*E.Modzelewska-Wachal. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz. Wyd. Twigger. Warszawa 2002r.*). Przykładowo należy wskazać na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29.05.2001r. (sygn. akt I CKN 1217/98), w którym to wyroku Sąd uznał, iż ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów ma służyć ochronie interesu ogólnospołecznego (publicznego) polegającego na zapewnieniu właściwych warunków funkcjonowania rynku gospodarczego, tj. prowadzenia przez przedsiębiorców działalności w warunkach konkurencji oraz możliwości swobodnego podejmowania decyzji co do warunków prowadzenia tej działalności. Rynek taki może jednak funkcjonować prawidłowo tylko jeśli są zapewnione warunki powstania i rozwoju konkurencji. Jedynie w warunkach niezakłóconej konkurencji przedsiębiorcy i konsumenci mają gwarancję realizacji konstytucyjnej wolności gospodarczej i ochrony swoich praw. Istotą bowiem konkurencji jest współzawodnictwo przedsiębiorców w celu uzyskania przewagi na rynku, pozwalającej na osiągnięcie maksymalnych korzyści ekonomicznych ze sprzedaży towarów i usług oraz maksymalne zaspokojenie potrzeb konsumentów przy jak najniższej cenie. Decyduje o tym wolne i nieskrępowane działanie mechanizmów rynkowych w tym zapewnienie możliwości swobodnego podejmowania decyzji. Natomiast wszelkie formy uzgodnionych działań przedsiębiorców, których celem lub skutkiem jest ograniczenie wolności działalności gospodarczej uczestników rynków, jest naruszeniem reguł konkurencji i stanowi naruszenie przepisów ustawy.

Tym samym ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni konkurencję jako zjawisko o charakterze instytucjonalnym. Za zagrożenie lub naruszenie konkurencji w tym rozumieniu należy uznać więc takie działania, które dotyczą sfery interesów szerszego kręgu uczestników rynku gospodarczego, a więc gdy dotyczą konkurencji rozumianej nie jako sytuację pojedynczego przedsiębiorcy (konsumenta), lecz jako zjawisko charakteryzujące funkcjonowanie gospodarki. W takich przypadkach ingerencja Prezesa Urzędu jest uzasadniona. Należy ponadto wskazać, iż przy ocenie, czy doszło w danej sprawie do naruszenia interesu publicznego, nie należy poprzestać na zbadaniu ewentualnych negatywnych skutków bezpośrednich kontrahentów danego przedsiębiorcy. Niezbędne jest spojrzenie szersze, uwzględniające także to, w jaki sposób działania przedsiębiorcy odbijają się na interesach konsumentów bezpośredniego kontrahenta przedsiębiorstwa, co może skutkować naruszeniem interesu publicznego.

W okolicznościach niniejszej sprawy oznacza to, iż warunkiem niezbędnym do oceny, czy działania Parafii, polegające na ograniczaniu innym przedsiębiorcom możliwości wykonywania na terenie cmentarza do niej należącego usług kopania grobów, naruszyły przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jest wykazanie, iż jej działania naruszyły interes publicznoprawny konkurentów i/lub konsumentów.

W ocenie Prezesa Urzędu Parafia poprzez uniemożliwienie innym przedsiębiorcom niż administrator cmentarza, wykonywania usług pogrzebowych w zakresie kopania grobów, co sama przyznała w toku niniejszego postępowania (dowód: karta nr 27) przeciwdziałała ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania i rozwoju konkurencji na rynku usług pogrzebowych w tym zakresie. Zachowanie takie dotyczyło generalnie wszystkich przedsiębiorców chcących wykonywać usługi pogrzebowe na terenie cmentarza do niej należącego w zakresie usług kopania grobów. Nie przeczy tej tezie złożenie wniosku o wyrażenie zgody na wykonywanie tego rodzaju usług tylko przez jednego przedsiębiorcę, gdyż inni potencjalni wykonawcy tych usług albo nie są zainteresowani ich wykonywaniem lub też akceptują taki stan rzeczy.

W ocenie Prezesa Urzędu Parafia poprzez przyznanie wyłączności na wykonywanie usług kopania grobów tylko jednemu przedsiębiorcy przeciwdziałała ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania i rozwoju konkurencji na rynku usług pogrzebowych w zakresie kopania grobów na terenie jej cmentarza. Takie zachowanie Parafii zaburzyło funkcjonowanie rynku usług pogrzebowych w tym zakresie, który winien być w pełni konkurencyjny oraz dostępny dla każdego przedsiębiorcy chcącego wykonywać tego rodzaju usługi.

Ponadto umożliwienie przez Parafię wykonywania usług kopania grobu tylko przez p. B. Podleśny, pozbawiło osoby zlecające wykonanie usługi kopania grobu, możliwości wyboru przedsiębiorcy świadczącego te usługi. Tym samym Parafia uniemożliwiła wykonanie tych usług na cmentarzu do niej należącym, przedsiębiorcom innym niż administrator cmentarza. Dlatego też w efekcie skutkami działania Parafii została dotknięta bliżej nieokreślona liczba konsumentów.

W świetle powyższego należy uznać, iż Parafia swoimi działaniami naruszyła interes nieograniczonej liczby przedsiębiorców świadczących usługi pogrzebowe na terenie Kietrza oraz prawa konsumentów w tym zakresie.

W tym stanie rzeczy uznać należy, że w niniejszej sprawie miało miejsce naruszenie przez Parafię interesu publicznoprawnego, co uzasadnia ocenę jej zachowania na rynku w świetle przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zakaz stosowania praktyk ograniczających konkurencję odnosi się do przedsiębiorców. Definicja przedsiębiorcy zawarta jest w art. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Dlatego też kolejną przesłanką niezbędną do stwierdzenia, iż Parafia naruszyła przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jest wykazanie, iż jest ona przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 4 pkt 1a ustawy, przez przedsiębiorcę rozumie się m.in. także osobę prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Parafia której dotyczyło niniejsze postępowanie, posiada zgodnie z kanonem 515 § 3 Kodeksu Prawa Kanonicznego osobowość prawną. Do Parafii tej należy cmentarz, na którym są dokonywane pochówki osób wyrażających taką wolę. Posiadając tytuł prawny do cmentarza, Parafia decyduje o tym, którzy przedsiębiorcy świadczący usługi cmentarne i pogrzebowe i w jakim zakresie mogą na jego terenie wykonywać tego rodzaju usługi. Tym samym Parafia jako właściciel cmentarza, świadcząc i organizując dla nieokreślonego bliżej kręgu osób usługi o charakterze publicznym, jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Stąd też do Parafii znajdują w pełni zastosowanie przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Kolejną kwestią konieczną do rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie jest ustalenie, czy działania Parafii mogą świadczyć o naruszeniu przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 9 ust. 2 pkt 5 tej ustawy, zakazane jest nadużywanie pozycji

dominującej na rynku polegające na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji.

Tym samym warunkiem niezbędnym do udowodnienia naruszenia art. 9 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jest wykazanie, iż Parafia posiada pozycję dominującą na rynku właściwym w tej sprawie.

Za rynek właściwy zgodnie z art. 4 pkt 9 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, uznaje się rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji. Natomiast przez pozycję dominującą należy rozumieć zgodnie z art. 4 pkt 10 pozycję przedsiębiorcy, która uniemożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji, na rynku właściwym poprzez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów. Domniemywa się, iż przedsiębiorca posiada pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku właściwym przekracza 40%.

Stąd też do wyznaczenia rynku właściwego niezbędne jest jego zdefiniowanie pod względem geograficznym i produktowym.

Czynności związane z pochówkiem zmarłych można podzielić na usługi pogrzebowe i cmentarne. Oba te rynki pomimo tego, iż są ze sobą funkcjonalnie powiązane, to jednakże stanowią odrębne rynki produktowe. Zarówno rynek usług cmentarnych jak i pogrzebowych nie są prawnie zdefiniowane. Jednakże zgodnie z utrwalonym już orzecznictwem Prezesa Urzędu oraz Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (np. wyroki z dnia 28 września 2000r. sygn. akt XVII Ama 76/99, z dnia 14 lipca 1999r. sygn. akt XVII Ama 28/99, z dnia 5 marca 2003r. sygn. akt XVII Ama 49/02), rynek usług cmentarnych obejmuje wszelkie czynności związane z utrzymaniem cmentarza oraz jego funkcjonowaniem tj. takie usługi jak określenie miejsca pochówku, parametrów technicznych grobu i zasad wykonywania prac oraz utrzymaniem czystości i porządku na cmentarzu. Natomiast rynek usług pogrzebowych obejmuje takie czynności jak: sprzedaż trumien i akcesoriów pogrzebowych, przygotowanie zwłok do pogrzebu, wykopanie grobu, transport zwłok i asysta pogrzebowa, utrzymanie grobu oraz ekshumacja.

Tym samym wszelkie czynności związane z utrzymaniem infrastruktury cmentarza oraz utrzymaniem na nim porządku w zakresie np. wyznaczania miejsca pochówku, czy też pobierania opłaty za miejsce, należą do zakresu usług cmentarnych. Stąd też Parafia zarządzając swoim cmentarzem wykonuje usługi należące do zakresu usług cmentarnych.

Pod względem geograficznym rynek usług cmentarnych oraz pogrzebowych są rynkami o zasięgu lokalnym, wyłania się jednakże kwestia sprecyzowania zasięgu terytorialnego rynku geograficznego dla usług cmentarnych oraz pogrzebowych.

O ile zdaniem Prezesa Urzędu rynkiem geograficznym dla rynku usług pogrzebowych jest zwykle rynek danej miejscowości, czy też gminy, gdyż zleceniodawcy do wykonania tego rodzaju usługi poszukują zazwyczaj wykonawców z najbliższej okolicy, to zdefiniowanie granic rynku geograficznego dla rynku usług cmentarnych jest bardziej złożone.

Kwestią przesądającą o zdefiniowaniu granic rynku geograficznego dla rynku usług cmentarnych jest kwestia substytutywności po stronie popytu. Chodzi mianowicie o rozstrzygnięcie, czy z punktu widzenia statystycznego zleceniodawcy poszczególne cmentarze w danej miejscowości są względem siebie substytucyjne, a ich zarządcy pomiędzy sobą konkurują. W ocenie Prezesa Urzędu z doświadczenia życiowego wynika, iż o wyborze miejsca pochówku w niewielkim stopniu decydują względy konkurencji pomiędzy poszczególnymi administratorami. Wybór cmentarza jest w zasadniczej mierze determinowany szczególnymi względami takimi jak: wola osoby zmarłej, wyznaniowy charakter cmentarza, czy też posiadanie grobów innych osób bliskich. Powyższe względy przesądają o tym, iż nawet poszczególne cmentarze w danej miejscowości są względem siebie tylko w niewielkim stopniu substytucyjne. Zatem rynkiem geograficznym dla rynku usług cmentarnych jest obszar danego cmentarza, co znalazło również potwierdzenie w orzecznictwie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów np. wyrok z dnia 14

lipca 1999r. sygn. akt XVII Ama 28/99, czy też wyrok z dnia 4 stycznia 2008r. sygn. akt XVII Ama 72/07. Stąd też rynkiem geograficznym dla rynku świadczenia usług cmentarnych jest obszar określonego cmentarza.

Parafia będąca jedynym właścicielem cmentarza do niej należącego oraz będąca jego dysponentem posiada na rynku świadczenia usług cmentarnych, wyłączność, co oznacza, iż nie spotyka się z konkurencją na rynku. Oznacza to, iż Parafia posiada na tym rynku w rozumieniu art. 4 pkt 10 pozycję dominującą, a jej działania mogą podlegać ocenie w rozumieniu art. 9 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Z myśl art. 9 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku polegające na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji.

Tym samym w niniejszej sprawie koniecznym do wykazania, iż Parafia naruszyła zakaz, o którym mowa w art. 9 ust 2 pkt 5 ww. ustawy jest udowodnienie, że poprzez przyznanie wyłączności na wykonywanie na cmentarzu do niej należącym usług kopania grobu tylko jednemu przedsiębiorcy, przeciwdziałała ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji na rynku usług pogrzebowych w tym zakresie.

Obowiązek nie stwarzania barier do powstania bądź też rozwoju konkurencji, ciąży nie tylko na organach administracji państwowej ale na przedsiębiorcach działających na rynku, a stosowanie m.in. przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ma zapewnić prawidłowe funkcjonowanie wszystkich rynków. Zadanie to jest w szczególności ważne w przypadku rynku, na którym działa przedsiębiorca, którego pozycja rynkowa pozwala na negatywne oddziaływanie na strukturę rynku i warunki jego funkcjonowania. W takim przypadku ograniczenie dostępu do rynku lub też utrudnienie rozwoju konkurencji, może wywoływać skutki zarówno na rynku, na którym przedsiębiorca ten posiada pozycję dominującą, jak i na rynkach z nim powiązanych, na które może on wpływać ze względu na silną pozycję, jaką posiada na rynku zdominowanym. Dzieje się tak, gdy sfera aktywności przedsiębiorców chcących działać na rynku w warunkach konkurencji powiązana jest bezpośrednio lub pośrednio z rynkami, na których dominującą pozycję posiada inny przedsiębiorca. Wtedy też przedsiębiorca posiadający pozycję dominującą na jednym rynku może dyktować warunki na innym powiązanim z nim rynku, tak jak np. w przypadku rynku usług cmentarnych i pogrzebowych, które są ze sobą funkcjonalnie powiązane. Stąd też w przypadku, gdy przedsiębiorca posiadający pozycję dominującą na rynku, w sposób nieuzasadniony ogranicza lub też utrudnia dostęp do tego rynku lub też rynku z nim powiązanego, musi się liczyć z tym, iż takie działanie będzie uznane przez Prezesa Urzędu za praktykę ograniczającą konkurencją na podstawie art. 9 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Tym samym na mocy art. 9 ust. 2 pkt 5 ustawy zakazane jest zarówno ograniczanie dostępu do rynku, jak też i stwarzanie innym przedsiębiorcom warunków funkcjonowania na nim na warunkach mniej korzystnych, niż w niezakłóconej konkurencji.

W okolicznościach rozpatrywanej sprawy, jak wskazano to w opisie stanu faktycznego, Parafia będąca właścicielem cmentarza, przyznała wyłączne prawo do kopania grobów administratorowi cmentarza tj. p. B. Podleśny. W ocenie Prezesa Urzędu Parafia poprzez takie zachowanie, uniemożliwiała innym przedsiębiorcom świadczenie na terenie jej cmentarza usług pogrzebowych w zakresie kopania grobu, przez co przeciwdziałała ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania i rozwoju konkurencji na tym rynku.

Świadczy o tym przede wszystkim oświadczenie Parafii w zakresie przyznania wyłączności w zakresie kopania grobów tylko administratorowi czyli p. B. Podleśny (dowód: karta nr 27).

Ponadto w ocenie Prezesa Urzędu o uniemożliwianiu innym przedsiębiorcom niż p. B. Podleśny świadczenia na terenie jej cmentarza usług kopania grobów świadczy, jak opisano to w części niniejszej decyzji dotyczącej opisu stanu faktycznego, brak odpowiedzi ze strony Parafii na pismo p. Cz. Marcinkowa (dowód: karta nr 9) z prośbą o wyrażenie zgody na wykonywanie na jej cmentarzu usług kopania grobu oraz przedstawienia mu warunków na jakich mógłby wykonywać

ww. usługi. Na skutek braku odpowiedzi ze strony Parafii na ww. pismo, p. Cz. Marcinków nie mógł wykonywać przedmiotowych usług kopania grobu na cmentarzu do niej należącym. Świadczy to również o tym, iż Parafia przyznała wyłączne prawo do wykonywania usług kopania grobu na cmentarzu do niej należącym p. B. Podleśny, nie chciała umożliwić ich wykonywania innym przedsiębiorcom, a tym samym uniemożliwiła rozwój konkurencji w tym zakresie.

Wyłączne prawo do wykonywania usług kopania grobów przez p. B. Podleśny na cmentarzu parafialnym wynika również z ilości wykonanych usług na tym cmentarzu w 2011r. przez administratora oraz przez innych przedsiębiorców (dowód: karty nr 29 i nr 38). Z danych tych wynika, iż w 2011r. usługi kopania grobów wykonywała jedynie p. B. Podleśny, a inni przedsiębiorcy nie wykonywali tego rodzaju usług. W ocenie Prezesa Urzędu świadczy to również jednoznacznie o tym, iż przedmiotowe usługi były wykonywane na cmentarzu parafialnym przez administratora, na zasadzie wyłączności.

Poprzez takie zachowanie Parafia uniemożliwiła innym przedsiębiorcom niż p. B. Podleśny wykonywanie na cmentarzu do niej należącym usług kopania grobów, czyli usług należących do zakresu usług pogrzebowych. Natomiast konsumenci zostali pozbawieni możliwości swobodnego wyboru przedsiębiorcy, który mógłby wykonać na ich zlecenie tego rodzaju usługi i tym samym mogli zlecić kopanie grobu tylko p. B. Podleśny.

Poprzez takowe działania Parafia przeciwdziałała ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania i rozwoju konkurencji na cmentarzu do niej należącym, z zakresie świadczenia usług pogrzebowych polegających na kopaniu grobu, co stanowi naruszenie art. 9 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ponieważ Parafia, jak sama stwierdziła w toku niniejszego postępowania, przyznała wyłączność na wykonywanie usług kopania grobów na cmentarzu do niej należącym p. B. Podleśny, brak większej ilości wniosków pisemnych lub ustnych innych przedsiębiorców niż p. Cz. Marcinków, o umożliwienie wykonywania ww. usług na cmentarzu parafialnym, nie ma dla tej sprawy większego znaczenia. Decydująca dla oceny działań Parafii w tym zakresie jest jej wola przyznania wyłączności na wykonywanie przedmiotowych usług tylko administratorowi oraz uniemożliwienie ich wykonywania innym przedsiębiorcom. Natomiast skutki powyżej opisanego zachowania Parafii na przedmiotowym rynku mogły być odczuwalne dla każdego przedsiębiorcy mającego zamiar wykonywać przedmiotowe usługi na cmentarzu do niej należącym, a w efekcie również dla konsumentów.

Stosownie do art. 10 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli Prezes Urzędu stwierdzi naruszenie zakazu określonego w art. 9 tej ustawy, wydaje decyzję o uznaniu praktyki za ograniczającą konkurencję i nakazuje zaniechania jej stosowania. Zgodnie z art. 11 ust. 1 nie wydaje się decyzji, o której mowa w art. 10, jeżeli zachowanie rynkowe przedsiębiorcy przestało naruszać zakazy określone w art. 9 tej ustawy. Zgodnie z art. 11 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ciężar udowodnienia ww. okoliczności spoczywa na przedsiębiorcy.

Jak wykazało niniejsze postępowanie, Parafia od dnia 01.05.2012r. umożliwia każdemu przedsiębiorcy wykonywanie usług kopania grobów na cmentarzu do niej należącym. Wynika to zarówno z przekazanych przez Parafię wyjaśnień w tym zakresie (dowód: karta nr 27), jak i danych dotyczących ilości wykonanych usług kopania grobów na cmentarzu parafialnym po 01.05.2012r. przez p. B. Podleśny oraz przez innych przedsiębiorców (dowód: karta nr 59 oraz nr 73). Z informacji tych wynika jednoznacznie, iż od 01.05.2012r. usługi kopania grobów na cmentarzu należącym do Parafii mogą wykonywać i wykonują także inni przedsiębiorcy.

Oznacza to, iż od dnia 01.05.2012r. usługi kopania grobów na cmentarzu parafialnym może wykonywać każdy przedsiębiorca po uiszczeniu stosownych opłat. W świetle powyższego uzasadnione jest twierdzenie, iż Parafia z dniem 01.05.2012r. zaniechała stosowania powyżej opisanej praktyki ograniczającej konkurencję, o której mowa w art. 9 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Stąd też Prezes Urzędu orzekł jak w punkcie I sentencji niniejszej decyzji.

II. Artykuł 106 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, iż Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 9 tej ustawy. Rozstrzygnięcie w przedmiocie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej posiada więc fakultatywny charakter.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniana jest wysokość nakładanych na przedsiębiorców kar. Jednakże art. 111 tej ustawy stanowi, że przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 106-108, należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie jej przepisów. Jest rzeczą oczywistą, iż na wysokość kary musi mieć także wpływ stopień zagrożenia lub naruszenia interesu publicznoprawnego stosowanymi praktykami ograniczającymi konkurencję. Ponadto w orzecznictwie wskazuje się, że w przypadku kar za stosowanie praktyk ograniczających konkurencję przesłankami, które należy brać pod uwagę są: potencjał ekonomiczny przedsiębiorcy, skutki praktyki dla konkurencji lub kontrahentów, dopuszczalny poziom kary wynikający z przepisów ustawy oraz cele, jakie kara ma osiągnąć¹. Nałożona przez Prezesa Urzędu kara pieniężna powinna pełnić przy tym funkcję represyjną tj. stanowić dolegliwość za naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a także prewencyjną, czyli dyscyplinującą (tj. zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości).

W pkt I sentencji niniejszej decyzji uznano za praktykę ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 9 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, nadużywanie przez Parafię pozycji dominującej na rynku świadczenia usług cmentarnych na cmentarzu do niej należącym poprzez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania i rozwoju konkurencji na rynku usług pogrzebowych, w drodze ograniczenia przedsiębiorcom świadczącym usługi pogrzebowe możliwości wykonywania na jej cmentarzu, usług kopania grobów i stwierdzone zaniechanie jej stosowania. Wobec powyższego nałożenie na Parafię kary pieniężnej za naruszenie przepisów ustawy jest uzasadnione.

Rozważając zasadność nałożenia na Parafię kary pieniężnej Prezes Urzędu w pierwszej kolejności zważył, czy naruszenie przez nią przepisu ustawy było umyślne, czy też nieumyślne. W ocenie Prezesa Urzędu ustalenia poczynione w niniejszym postępowaniu na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, a także wyjaśnienia złożone w jego trakcie przez Parafię, wskazują na umyślność naruszenia. Z wyjaśnień tych, które Prezes Urzędu uznał za wiarygodne, wynika, że jedną z zasadniczych intencji pisemnej umowy, zawartej pomiędzy Parafią a administratorem cmentarza, było „zarezerwowanie” usługi kopania grobów tylko dla administratora, a co za tym idzie brak „dostępności” świadczenia tej usługi dla innych firm i zakładów pogrzebowych. Ze wspomnianych, pisemnych wyjaśnień Parafii wynika, że taki stan utrzymał się do 30 kwietnia 2012r., a ww. usługa została przez Parafię udostępniona dla innych firm i zakładów pogrzebowych dopiero na skutek interwencji Prezesa Urzędu i po konsultacjach z przedstawicielami Kurii Diecezjalnej w Opolu. Powyższe wyjaśnienia jednoznacznie wskazują na zamiar Parafii przeciwdziałania ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji na rynku usług pogrzebowych, w zakresie usługi kopania grobów, na cmentarzu należącym do Parafii, co stanowiło nadużycie przez Parafię pozycji dominującej na rynku usług cmentarnych, na terenie tego cmentarza.

Jednocześnie treść pisma Parafii z dnia 6 czerwca 2012r., z którego wynika, że na skutek wspomnianej interwencji Prezesa Urzędu i „po dokładniejszym zapoznaniu się z prawami konsumenta w tej dziedzinie”, może wskazywać na ewentualny brak wcześniejszej świadomości Parafii naruszenia prawa tj., iż przyznanie p. B.Podleśny wyłączności na wykonywanie usług kopania grobu na cmentarzu parafialnym może stanowić naruszenie przepisów ustawy o ochronie

¹ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27.06.2000 r., I CKN 793/98.

konkurencji i konsumentów. Jednakże brak świadomości bezprawności działania Parafii należy uznać za nieusprawiedliwiony, brak jest bowiem podstaw do wytłumaczenia działań Parafii nieznaną przepisów prawa, w tym ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Jak bowiem stanowi art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa, ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach obrotu rynkowego, a za takiego należy również uznać Parafię w zakresie jej działalności będącej przedmiotem niniejszego postępowania.

Ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes Urzędu wziął pod uwagę, iż Parafia poprzez przyznanie administratorowi wyłączności na wykonywanie na terenie cmentarza do niej należącego usług kopania grobu, uniemożliwiła innym przedsiębiorcom wykonywanie tego rodzaju usług. Na skutek stosowanej praktyki doszło również do eksploatacji najsłabszych uczestników rynku tj. konsumentów, którzy poprzez takie zachowanie Parafii zostali pozbawieni możliwości wyboru przedsiębiorcy, który mógłby na ich zlecenie wykonać usługę kopania grobu. Działania takie przeciwdziałały również ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji na rynku świadczenia usług pogrzebowych w zakresie kopania grobów na terenie cmentarza należącego do Parafii. Dlatego też Prezes Urzędu zaliczył te działania Parafii do poważnego naruszenia ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Przy wymierzaniu wysokości kary pieniężnej Prezes Urzędu wziął również pod uwagę specyfikę tego rynku. Mianowicie wzięto pod uwagę to, iż co prawda usługi pogrzebowe nie są rodzajem usług, z których na co dzień korzystają konsumenci, jednakże na skutek działań Parafii uniemożliwiono rodzinom zmarłych oraz innym osobom organizującym pochówek wybór przedsiębiorcy, który mógłby wykonać tego rodzaju usługi. Natomiast konkurentom p. B.Podleśny tj. przedsiębiorcom świadczącym usługi kopania grobu, uniemożliwiono ich wykonywanie. Tym samym Parafia uniemożliwiła rozwój konkurencji w zakresie kopania grobów na cmentarzu do niej należącem. Oznacza to, iż bezpośredni skutek tej praktyki odczuwalny był zarówno dla konkurentów, jak i konsumentów oraz doprowadził do zaburzenia reguł konkurencji na tym rynku.

Ponadto analizując specyfikę rynku usług pogrzebowych uwzględniono również przesłankę, iż jest to rynek niecharakteryzujący się istotnymi barierami wejścia oraz, iż jest to rynek o charakterze lokalnym, tak więc i skutki tej praktyki były odczuwalne na tak określonym rynku.

Ustalając ostateczny wymiar kary pieniężnej wzięto również pod uwagę, długotrwałość stosowanej praktyki tj. fakt, iż praktyka ta trwała od 2010r. oraz, iż jak wyjaśniono to powyżej działania Parafii w ocenie Prezesa Urzędu miały charakter umyślny.

Miarkując wymiar kary pieniężnej uwzględniono również jako przesłankę łagodzącą wymiar kary fakt, iż praktyka stosowana przez Parafię została przez nią zaniechana.

Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, maksymalny wymiar kary pieniężnej za naruszenie przepisów nie może przekroczyć 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary. Natomiast w przypadku, gdy przedsiębiorca nie osiągnął przychodu w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, Prezes Urzędu zgodnie z art. 106 ust. 4 ustawy, może ustalić karę pieniężną w wysokości do dwustukrotności przeciętnego wynagrodzenia.

W ocenie Prezesa Urzędu art. 106 ust. 4 ustawy, stanowi w niniejszej sprawie podstawę i granice ustalenia kary dla Parafii, gdyż dochody przez nią uzyskiwane, przekazywane są na cele statutowe tj. kultu religijnego, konserwację zabytków inwestycje sakralne oraz inne jej potrzeby, które to dochody zgodnie z art. 17 ust. 4a ustawy z dnia 15.02.1992r. o podatku dochodowym od osób prawnych (tj. Dz.U. z 2000r. Nr 54, poz. 654 ze zmian.) wolne są od podatku oraz od obowiązku prowadzenia dokumentacji wymaganej przez przepisy ordynacji podatkowej.

Zgodnie z art. 4 pkt 16 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez przeciętne wynagrodzenie należy rozumieć przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw za ostatni miesiąc kwartału poprzedzającego dzień wydania decyzji Prezesa Urzędu, ogłaszane przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie odrębnych przepisów. Zgodnie z Obwieszczeniem Prezesa GUS z dnia 17 kwietnia 2013r. w sprawie przeciętnego miesięcznego

wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w marcu 2013r. wyniosło ono 3.832,81 PLN.² Tym samym maksymalna kara jaka mogła by być nałożona w tym postępowaniu na Parafię mogła zostać nałożona w wysokości 766.562 PLN. Natomiast kara pieniężna w wysokości 3.833 PLN stanowi ok. 0,50 % maksymalnej wysokości kary jaka mogła by być nałożona w tym przypadku.

Ustalając wysokość kary nakładanej na Parafię w tym postępowaniu, Prezes Urzędu uznał, iż biorąc pod uwagę, że źródłem przychodu Parafii są dobrowolne datki parafian w trudnej do przewidzenia wysokości, kara pieniężna w takim wymiarze spełni rolę represyjną za naruszenie przepisów ustawy, gdyż będzie dotkliwą sankcją finansową dla Parafii za naruszenie przepisów tej ustawy, pomimo tego, iż Prezes Urzędu nie był w stanie oszacować wysokości osiągniętych przez Parafię przychodów i odnieść wysokość kary pieniężnej do przychodów tej Parafii. Ponadto kara pieniężna w takiej wysokości spełni również walor wychowawczy, gdyż zapobiegnie naruszaniu w przyszłości przez Parafię przepisów ustawy.

Dlatego też Prezes Urzędu orzekł jak w punkcie II sentencji niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 511010100078782231000000.

III. Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 tej ustawy, jeżeli postępowanie zostało wszczęte z urzędu i w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów tejże ustawy, przedsiębiorca lub związek przedsiębiorców, który dopuścił się tego naruszenia, zobowiązany jest ponieść koszty postępowania.

Zgodnie z art. 263 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego do kosztów postępowania zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron w przypadkach przewidzianych w art. 56, a także koszty spowodowane oględzinami na miejscu, jak również koszty doręczenia stronom pism urzędowych. Na podstawie art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Postępowanie w sprawie stosowania przez Parafię praktyk ograniczających konkurencję zostało wszczęte z urzędu. W wyniku tego postępowania Prezes Urzędu w punkcie I sentencji niniejszej decyzji stwierdził naruszenie przez tego przedsiębiorcę przepisów tej ustawy. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki w wysokości około 25 PLN (słownie: dwadzieścia pięć złotych) związane z wymianą korespondencji. W związku z powyższym postanowiono obciążyć Parafię kosztami w wysokości 25 PLN i zobowiązać ją do ich zwrotu na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W związku z powyższym orzeczono jak w punkcie III sentencji.

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 511010100078782231000000 w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 Kpc – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

² Źródło: www.stat.gov.pl.

W przypadku jednak kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie III niniejszej decyzji, stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 264 § 2 k.p.a. stanowiącym, iż na postanowienie w sprawie kosztów postępowania osobie zobowiązanej służy zażalenie, w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 479³² § 1 i 2 Kpc, należy wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Maciej Fragsztajn
Dyrektor Delegatury

Otrzymuje:

1. Parafia Rzymsko-Katolicka
pod wezwaniem
Św. Tomasza Apostoła
w Kietrze
Pl. Biskupa Konrada 3
48-130 Kietrz

2. a/a